

Cristians de supermercat?

Cl títol que encapçala aquest article d'opinió l'he pres d'unes paraules que va dir un bon amic meu a una reunió de capellans tinguda no fa massa dies. El tema no és nou i l'hem tractat aquí mateix potser des d'una altra òptica i amb unes paraules diferents, però la veritat és que cueja i sovint surt a les converses i comentaris entre les persones que teballam el camp de la pastoral o els preveres que administram els sagraments.

En llenguatge col·loquial i d'anar per casa, entre nosaltres anomenam els BBC als sagraments que hem convingut en qualificar-los de socials: són els baptismes, bodes i Comunion. Hem de donar gràcies que, en els temps que correm i tal com estan les coses, encara hi hagi persones que s'acosten a l'Església per demanar aquests sagraments.

Una altra cosa són les motivacions que puguin tenir els qui els sol·liciten. Quan grates una mica a fons o demanes per què volen rebre algun dels esmentats sagraments, la majoria de vegades les respostes solen ser: perquè sempre ho hem vist dins la nostra família, per costum o tradició, perquè queda més bonic, per no donar un disgust a la padrina, per fer una festa de família... i qualque vegada, també ho hem de constatar, la resposta és perquè som creients, o bé perquè som cristians i tenim fe.

Els pares que sol·liciten el baptisme o la primera comunió per els seus fills i els nuvis que es volen casar per l'Església, normalment no posen pegues a l'hora de participar a la preparació prèvia que es fa abans de rebre qualsevol d'aquests sagraments; fins i tot alguns agraeixen l'explicació donada perquè, d'aquesta manera, entendran i viuran millor la celebració.

El problema greu ve una vegada batiats, casats o després d'haver fet la primera comunió. Realment són una excepció i es poden contar amb els dits d'una mà els qui continuen acostant-se a l'Església, vivint com a cristians, sentint-se membres de la comunitat que els ha acollit i a la qual haurien de pertànyer. És decebedor per els qui hem entregat la nostra vida a aquesta causa veure com augmenta el número d'inscrits en el registre dels llibres parroquials, però no aug-

menta el nombre de seguidors de Jesús.

No és estrany idò, que ens preocupi aquest qüestió i que adesiara ens demanem a veure si realment hem batiat persones o només els "hem passades per aigua" i perdonau aquesta expressió que ja la va dir fa segles sant Agustí.

Avui en dia a aquest tipus de pastoral sacramental, al manco en ambients clericals, la solem anomenar com pastoral d'evants i sovint, per desgràcia, és així. La gent -evidentment no tothom - vénen a l'Església com qui va al supermercat a cercar el què necessiten, sense valorar la dimensió espiritual, comunitària, de fe que inclou la recepció de qualsevol sagrament. Una vegada atesa la demanda ja se senten servits i, per tant, ja no cal res més.

Sempre ens queda el consol d'haver intentat fer una bona acollida a aquelles persones que s'han acostat a sol·licitar d'alguns d'aquests tres sagraments; el fet d'haver-les informat i tractat amb delicadesa, d'haver-les ofert i convidat a participar en una celebració digna per tal que, al manco s'hagin quedat amb bon gust de boca. Sabem, també, que en molts de cassos és així.

Igualment ens mantén l'esperança el fet de no tenir cap indicador o termòmetre que assenyali el grau de fe dels creients i, per tant, sols Déu sap què hi ha a l'interior de cadascú, quines actituds i sentiments hi suren. Certament el Senyor es pot servir de qualsevol ocasió per tocar el cor i produir un canvi. A nosaltres ens pertany la tasca de sembrar i Déu ja farà créixer la llavor.

Mentrestant seguirem "aprofitant" el contacte amb la gent que s'acosta a demanar un sagrament per fer una pre-evangelització, per dir-los que Déu Pare els estima i per intentar fer-los veure que aquest fet comporta també unes exigències.

Per ventura, d'aquesta manera, qui sap si amb el temps, deixarem de ser uns servidors de supermercat per arribar a tenir cristians de bon de veres, seguidors de Jesús el Senyor, el qual omple de sentit i alegria les nostres vides.

Un nou grup de pregària: L'Adoració Nocturna

L'entrevista d'aquest mes, l'hem volguda fer al nou grup que ha sorgit a les nostres parròquies, amb la idea de reprendre les vigílies de pregària que inicià l'Adoració Nocturna, l'any 1848 a nivell internacional, i a Manacor l'any 1938, en plena guerra civil. Començam fent memòria de la seva fundació a la nostra ciutat.

ELS INICIS DE LA SECCIÓ ADORADORA NOCTURNA DE MANACOR

Una crònica recuperada

Albert Carvajal i Antoni Gomila

L'Adoració Nocturna és una associació de catòlics que té com a finalitat adorar Jesús Sagramentat durant les hores de la nit i en comunió amb l'Església. La seva implantació és mundial, nacional i diocesana. Va ser fundada el 1848 a París per Herman Cohen i establerta a Espanya, amb aprovació pontificia de l'any 1877. A la nostra ciutat es fundà una secció gràcies a l'impetuositat de Bernat Galmés Riera (Manacor, 1899-1965) i quedà constituïda el 2 de març de 1938 amb el següent consell directiu:

Director espiritual: P. Claudio Solano OP.

Sotsdirector: P. Emeterio Díez Cuesta OP.

President: Josep Vandellós Ventosa.

Vicepresident: Bernat Galmés Riera.

Secretari: Francesc Gil Puig.

Tresorer: Manel Torres Pellicer.

Vocals: Martí Gelabert Amer, Antoni Mesquida Mestre i Bartomeu Truyols Febrer.

Es decidí que la secció celebraria les seves vigílies sota la invocació de sant Domingo i el 1er. torn sota la del Sant Crist de Manacor.

La vigília inaugural tingué lloc la nit del 19 al 20 de març de 1938 amb l'assistència del Consell Diocesà; les seccions adoradores de Palma, Bunyola, Lluçmajor, Felanitx, Binissalem, Sencelles, Pollença, Inca i Sóller; autoritats militars, civils, de la Falange i judicials; representacions socials; ordres religiosos; congregacions i associacions religioses. L'acte es desenvolupà al convent de Sant Vicenç Ferrer, que fou engalanat i il·luminat profusament per a l'ocasió. Després de la salutació de benvinguda per part del pare Solano començà el solemne acte de la jura i la imposició de distintius als nous adoradors manacorins. La bandera de la secció de Palma va ser col·locada al costat de l'Epístola juntament amb la de Manacor. Fou obsequi de Bernat Galmés Riera i la brodaren les religioses de la Puresa. En fou padrí, a la seva benedicció, el nin Jaume Galmés Tous. A continuació, l'economista Antoni Truyols servà la bandera i exhortà els nous adoradors a seguir

Imatge d'una vigília als anys 1940.

Crist pel camí que havien pres.

Després de cantar un solemne Tèdèum, s'exposà el Santíssim Sagrament i començà així el primer torn de vetlla que correspongué als presidents de totes les seccions. A poc a poc s'anaren retirant els fidels, s'apagaren els llums i quedaren solament els que estaven de torn. A l'hora assenyalada es féu el canvi, que anà a càrrec de les seccions d'Inca i Manacor.

A la una de la matinada es cantaren solemnes Laudes acompanyades de l'orgue i dels adoradors de les seccions de Palma, Binissalem, Lluçmajor i Felanitx. Seguiren els resos de Prima, Tèrcia, Sexta i Nona per les seccions de Bunyola i Sencelles i Vespres i Completes, per les de Pollença i Sóller.

A les tres de la matinada se celebrà una missa resada a la capella de la Mare de Déu del Roser, en la que combregaren un gran nombre de dones. A les quatre començà l'ofici solemne, que presidí el pare Gaspar Morey Muntaner CO. Tots els adoradors cantaren la Missa d'Angelis i la comunió general resultà commovedora pel silenci, l'ordre i el fervor demostrats. Acabada la funció, s'organitzà una processó per l'interior del temple. Portaren el pali un adorador de cada una de les seccions participants i es cantà el *Pange Lingua*. L'acte acabà davant l'altar major amb la benedicció amb el Santíssim i la 'Reserva' a les cinc i quart del matí. Hi assistiren 11 sacerdots, 183 membres actius i 3 aspirants. La secció de Manacor obsequià els visitants amb un berenar de comiat i gratitud.

EREN ALTRES TEMPS, I TEMPS BEN CRÍTICS...

La represa de l'Adoració Nocturna, a les parròquies de Manacor, poc té que veure amb les motivacions que poguessin tenir

els “bons adoradors” que acudien al Convent dels dominics, l'any 1938. Eren temps convulsos, temps marcats pel nacionalcatolicisme ‘trionfant’, amb una mena de disciplina quasmilitar que també influïa en els moviments i celebracions de l'Església. El cert és que – malgrat aquella barreja de política insurgent i d'una “fe a la defensiva” – aquell estol nombrós d'homens i dones s'organitzaven per a pregar davant el Santíssim Sagrament, el Crist fet Pa de Vida.

Som a un altre temps, i ens trobam amb unes altres coordenades. Hem de viure la fe en Crist, seguint les pautes de la “Joia de l'Evangeli” del Papa Francesc.

Des del novembre de 2015, un grup de cristians de Manacor es troben mensualment per a dedicar un temps a la contemplació, a l'oració i al silenci. Ells han volgut reorganitzar l'Adoració Nocturna, en una forma adaptada al temps que correm, convidant els germans perquè puguin viure la pau d'una hora de pregària intensa. A la vigília del mes de maig, érem unes vint-i-cinc persones. El protagonista és Jesús, el mateix que pregava de nit, el mateix que partí el ‘Pa’ als deixebles d'Emaús, el mateix que “vingué a anunciar la Bona Notícia als pobres i als captius l'alliberació”.

Per a conèixer com animen aquesta pregària, conversam una estona amb Jaume Perelló i Maria Magdalena Font, acompanyats per Mn. Joan Perelló Sansó, consiliari.

D'on us vingué la idea de reprendre l'Adoració Nocturna a Manacor?

Fou amb motiu d'una conversa que tinguérem amb Mn. Joan Pons, rector de Sencelles, quan havíem acudit a diferents vigílies de pregària, l'estiu de 2014. Una d'elles fou a la platja d'Alcúdia, i arreplegava grups de vorera de mar i altres, com les seccions de l'Adoració Nocturna de Sóller, Pollença, Sa Pobla, Sencelles. Mn. Pons ens animà a tornar organitzar la secció de Manacor, i ho proposàrem al rector i de manera especial a Mn. Joan Perelló, que és el nostre consiliari.

Què pot significar avui dia aquesta ‘hora’ de pregària nocturna?

Suposa una aturada, després de les feines, activitats i preocupacions que sovint ens acaparen. És una gran oportunitat per a curar el cor amb el silenci i la pau del vespre. És un moment bo per a allunyar-nos del truí i de l'estrès, per a assaborir el diàleg, la contemplació i l'escolta del Senyor, que ens parla de nit, com parlà al ‘petit Samuel’. Davant el Crist, que s'exposa ell mateix com Aliment damunt la taula de la Vida, ens ajuda a compartir els dolors i les esperances del nostre món de prop i d'enfora.

Com s'estructura aquesta sessió de pregària que compartiu cada mes, en l'Adoració Nocturna?

• El Pa Eucarístic és exposat damunt l'altar, recordant i contemplant Jesús Vivent i Ressuscitat.

• La pregària dels salms - en concret el **rés de Vespres** - ens ajuda a posar-nos en contacte amb Déu.

• Un llarg temps de **silenci i oració personal**.

• Una lectura per a meditar. Enguany hem anat llegint la carta (exhortació apostòlica) del papa Francesc “**Amoris laetitia**”, sobre la vivència de l'amor cristià.

• El “**Magnificat**”, càntic de Maria.

• **Les pregàries de tots, amb participació personal**, fent present tantes necessitats de l'Església i de tots els

Imatge d'una vigília a l'actualitat.

pobles de la terra.

• No hi manquen els **càntics** que uneixen les nostres veus, per a expressar la fe plegats. Recordam també el “**Sacris solemniis**”, el “**Tantum ergo**”, gregorià amb lletra de St. Tomàs d'Aquino. Però sobretot, procuram que siguin càntics d'ara, que aixequin el cor per a alabar i donar gràcies, per a viure millor la reconciliació i el perdó.

Un detall curiós ha estat la bandera, que recorda el lligam d'aquest grup amb les generacions passades...

Sí, aquesta senyera de l'Adoració Nocturna (de la secció femenina de Manacor), l'hem poguda trobar gràcies a les Germanes de la Puresa que l'han conservada en molt bon estat fins avui, des que desaparegueren els grups adoradors a Manacor (seria dins els anys 70?)

Quina relació té aquest grup amb les seccions d'Adoració Nocturna d'altres pobles?

Se celebren 3 ò 4 vetlles en comú, amb totes les seccions de Mallorca, com la Vigília de les Espigues, entorn del Corpus (que, per cert enguany se celebrarà aquí, a l'església de Fartàritx, dia 1 de juliol), també la Vigília de Cap d'Any, i altres. A més, disposam d'un ritual per a la pregària i els càntics, preparat per la delegació de la Diòcesi de Mallorca.

Llavors tenim una trobada per a iniciar el curs, però aquesta la feim en hores diürnes.

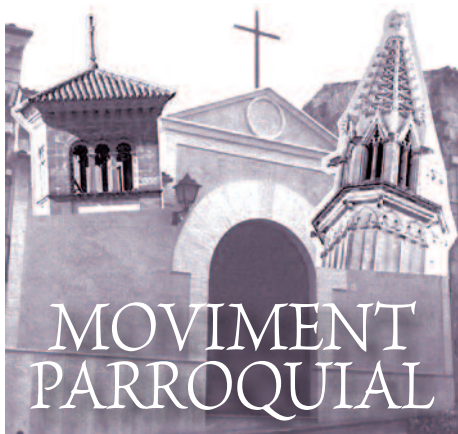
Què es podria fer per donar-ho a conèixer més i convidar nova gent a les vigílies?

Jo crec que Déu és qui porta l'Església – respon en Jaume Perelló - Hi ha diferents grups que pregunten; hi ha una riquesa molt gran, encara que siguem minories. Serà l'Esperit el qui – amb el nostre testimoni – animarà la fe de nous “adoradors”.

Hi ha uns passatges de la Bíblia que em criden l'atenció. Especialment, en el llibre dels Fets dels Apòstols: “*la gent es convertia, perquè descobria una vida diferent en els cristians, captava l'alegria de viure...*”. Ser cristià és un estil de vida, una manera de viure. Naturalment, això no lleva res al nostre esforç i a la nostra convidada respectuosa i insistent a tots aquells a qui aquests moments poden fer molt de bé.

Gràcies per aquesta conversa tan familiar que ens heu ofert i pel vostre interès.

Bartomeu Tauler i Francisca Vicens

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 12 DE MAIG
AL 9 DE JUNY

Parròquia dels Dolors

Baptismes:

- Cristina Gómez Lliteras
- Àngel Manchón Berlanga
- Guillem Gelabert Sitges
- Anaís Dan Burolea
- Jaume Tomàs Sureda Follmer

Primeres Comunions:

- Carles Poch Oliver
- Mariona Pedrals Sureda
- Santiago Joaquín López Miró
- Miguel Lavado García
- Maria Magdalena Murcia Bonnin
- Maria Cercos Garrido
- Antonnio García Gallardo

Defuncions:

- Andreu Galmés Llull
- Lluís Brunet Massot
- Sebastiana Cabrer Galmés
- Antònia Matamalas Rosselló
- Amalio Garza Cubero
- Javier Pérez Martín

Parròquia de Crist Rei

Baptismes:

- Carme Castell Peset
- Mateu Antonio Mejía
- Tomàs Matamalas Mestre
- Claudia Barceló Truyols
- Cristina Palou de Comasema Vonheland

Primeres Comunions:

- Carme Castell Peset
- Mateu Antonio Mejía
- Tomàs Matamalas Mestre
- Pere Vicenç Galmés Oliver

Defuncions:

- Ventura Perelló Barceló
- Aina Soler Durán
- Sebastià Busquets Nebot
- Joana Juan Caldentey

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:

- Mª Montserrat Martínez Galmés

Noces d'or:

- Pedro Quetglas Binimelis i Maria Febrer Andreu

Primeres Comunions:

- Roser Martínez Galmés
- Miquel Sureda Torres

Defuncions:

- Maria Jaume Pomar
- Joana Galmés Munar

Breus

Equip de redacció

APORTACIÓ DE ROBA PER A CÀRITAS

Tal com ja es va anunciar al seu dia, a partir del propassat 1 de juny la roba que es vulgui fer arribar a Càritas es podrà dur als següents punts:

C/. Pou Fondo 28 a la tenda de roba de Càritas de dilluns a divendres de 10 a 13h. i de 17 a 19 h. També C/. Del Bon Jesús 66 de dilluns a dijous de 9 a 13 h. A la Parròquia de sant Pau C/. Menorca 7 (hora celebracions) i al centre comercial Eroski de la Carretera de sant Llorenç.

SOPAR PRO OBRES TEULADA CRIST REI

Aquest pròxim diumenge dia 18 de juny hi haurà un sopar a benefici de les obres de la teulada de la Parròquia de Crist Rei que han costat 11.000 €, Serà a les 20'30 h. en el restaurant "Es Cruce". La donació és de 15 euros. Inscripcions a qualsevol de les Parròquies.

NOCES D'OR SACERDOTALS DEL VICARI MN. BARTOMEU TAULER

Aquest mes de juny Mn. Bartomeu Tauler, vicari de les nostres Parròquies, celebra el cinquantè aniversari d'ordenació sacerdotal. El tindrem ben present en la nostra pregària i donarem gràcies al Senyor per tants d'anys dedicats al servei de l'Església.

NOUS HORARIS DE MISSES

Recordam que a partir de dia 1 de juliol entrarà en vigor el nou horari de misses, tal com es va anunciar a l'anterior número de Lluerna. Trobareu els nous horaris als taulers d'anuncis de cada un dels llocs de culte. Igualment vos informam que l'atenció al públic per a qüestions d'oficina serà de dimarts a divendres de 18'45 a 19'45h. en el despatx de la Parròquia dels Dolors.

MAMPARA DE PROTECCIÓ PER A LA IMATGE DEL SANT CRIST

Per decisió del Consell de Pastoral Interparroquial s'ha demanat als tècnics del Bisbat que facin un projecte per instal·lar una mampara de protecció de la imatge del Sant Crist per tal que pugui ser venerada sense danyar-la.

EL CONSELL INSULAR I L'ORGUE DEL CONVENT DE SANT VICENÇ FERRER

A mitjan mes del passat maig la directora insular de Patrimoni Francesca Coll visità l'orgue del Convent de sant Vicenç Ferrer del segle XVII i mostrà el seu interès en trobar una solució definitiva per a la seva restauració. Sembla que la manera més efectiva d'aconseguir-ho és a través de la Comissió mixta entre Patrimoni i el Bisbat on es solen tenir en compte aquests tipus de peticions. Esperem que doni bon resultat.

PRESSUPOST PER A LA RESTAURACIÓ DE LA PIETAT

La imatge de la Pietat que surt en processó el Divendres Sant i que pertany a l'antic retaule major de la Parròquia dels Dolors possiblement serà restaurada pels tècnics del Taller de Restauració del Bisbat. De moment s'està fent tant el projecte com el pressupost que assumiria la Confraria del Sant Crist de Manacor.

FESTA DEL SANT CRIST

Des d'aquí volem agrair la gran participació a la festa del Santcrist d'enguany. La missa, presidida pel Bisbe, i concelebrada per dotze preveres va ser intensament viscuda. Moltes foren les persones que la prepararen i intervingueren. La imatge mostra una panoràmica del temple durant la celebració.

DARRER NÚMERO DE LLUERNA D'AQUEST CURS

Amb la informació d'aquest número tancam el curs, durant el qual hem intentat que Lluerna mostràs el batec del dia a dia de les nostres comunitats. Gràcies per llegir-nos i, si Déu ho vol, tornarem després de l'estiu.